Maciej Kozub

Laboratorium 3 – równania nieliniowe

2. Metoda bisekcji

Metoda bisekcji znajduje przybliżone rozwiązania równania f(x) = 0 na przedziale [a,b] dla funkcji określnych na tym przedziale pod warunkiem że wartości f na końcach tego przedziału są różnego znaku, gwarantuje to wystąpienie na tym przedziale miejsca zerowego. Algorytm w każdym kroku dzieli podany przedział na połowy zatem szerokość przedziału w którym szukamy miejsca zerowego maleje wykładniczo w każdym przebiegu iteracji.
Poniższe wyniki przedstawiają uzyskane przybliżenia miejsc zerowych oraz liczę iteracji potrzebnych do ich wyznaczenia dla kolejnych dokładności: 10^{-7}, 10^{-15}, 10^{-33}.

```
4.73004 24
0.860334 24
1.82938 23

4.73004 51
0.860334 51
1.82938 48

0.860334 53
1.82938 53
```

Dla pierwszej funkcji nie udało się tą metodą wyznaczyć miejsca zerowego z dokładnością większą niż 10^{-15}, powodem jest brak ciągłości funkcji w pobliżu jej miejsca zerowego z czym algorytm bez dodatkowych warunków wyjścia nie umie sobie poradzić.
Można również zauważyć ze raz ze zwiększeniem oczekiwanej dokładności niezbędne jest wykonanie większej liczby iteracji.
Aby wyznaczyć k pierwszych dodatnich pierwiastków funkcji należy ustalić odpowiedni ε i ustawić końce przedziałów odpowiednio: a = 0, = a + ε. Następnie analizując wartość wyrażenia f(a)·f(b) zwiększamy ε do momentu aż wartość ta będzie mniejsza od 0. Wtedy z racji spełnienia warunków metody bisekcji możemy wyznaczyć pierwsze miejsce zerowe funkcji. Następnie zaczynamy poszukiwania kolejnego odpowiedniego przedziały ustawiając a = b i powtarzamy te czynności k razy.
Skuteczność tej metody zależy od dobrze dobranego ε, zbyt małe spowalnia algorytm jednak zbyt duże może spowodować pominięcie któregoś miejsca zerowego (gdy w danym przedziale dwa znajdują się blisko siebie).

3. Metoda Newtona

Metoda Newtona wyznacza przybliżone miejsce zerowe funkcji przez wyznaczenie przecięcia stycznej do wykresu funkcji z osią OX. Wymagane jest aby funkcja była określana na zadanym przedziale [a,b], ciągła na nim oraz na jego krańcach wartości funkcji miały różne znaki. Dodatkowo ze względu na wyznaczanie punktów przecięć stycznych i osi OX pierwsza pochodna funkcji na tym przedziale musi być różna od zera.
Pochodna w punkcie została wyznaczana numerycznie. Wyniki metody Newtona przedstawiono poniżej.

```
4.73004 7
0.860334 4
1.82938 6

4.73004 8
0.860334 6
1.82938 7

4.73004 8
0.860334 6
1.82938 8
```

Można zauważyć że metoda Newtona jest zdecydowanie szybciej zbieżna od metody bisekcji. Wymaga mniejszej liczby iteracji oraz każda iteracja znacznie zwiększa dokładność wyniku.

4. Metoda siecznych

Metoda siecznych jest dość podobno do metody Newtona tylko zamiast szukać miejsc przecięcia stycznej do wykresu funkcji z osią OX, wykorzystuje sieczne. Warunki początkowe funkcji są analogiczne. Algorytm siecznych nie zawsze jest zbieżny, jeżeli źle dobierzemy przedział początkowy metoda ta może okazać się nieskuteczna. Wyniki przedstawiono poniżej.

```
4.73004 5
nan 100
1.82938 9

4.73004 7
nan 100
1.82938 10

4.73004 7
nan 100
1.82938 11
```

Metoda siecznych również jest szybciej zbieżna od metody bisekcji ale trochę wolniej zbieżna niż metoda Newtona. Warto również zauważyć że w przypadku drugiej funkcji metoda ta okazała się nieskuteczna z powodu wybrania punktów początkowych leżących na współrzędnej asymptot pionowych co uniemożliwiło jej wyznaczenie siecznej.